

Rosa
și florile
de **migdal**

Nadja
Julie Camel

Capitolul 1

Migdali în pericol

Rosa trăiește în partea de sud a Portugaliei. Familia sa cultivă **migdali**. De obicei, la sfârșitul iernii, pe pantele line din apropierea casei, migdalii au crengile pline de magnifice flori alb-rozalii.

Însă, în acest an, părinții ei sunt foarte îngrijați pentru că **migdalii** din livadă își ridică spre cer, trist, doar crengile goale.

— Dar de ce nu au flori? întrebă Rosa.

Nimeni nu-i răspunde. Cum surorile și frații săi sunt cu mult mai mari decât Rosa, li se pare că ea este încă un bebeluș, așa că nu prea o iau în seamă. Dar fetița înțelege foarte bine ceea ce se întâmplă. Dacă pomii vor muri, înseamnă că nu va mai fi nicio recoltă de migdale, iar familia sa va fi nevoită să se mute în altă parte, unde să își găsească ceva de lucru.

— Oare n-am putea planta alți migdali? continuă ea timid.

— Nu știi ce vorbești, o întrerupe imediat unul dintre frați. Este nevoie de ani buni înainte ca migdalii să dea rod. Ești prea mică pentru a-ți spune părerea despre asta, mai bine du-te și te joacă!

Întristată, Rosa se depărtează de casă.
Ocolește câmpul și se îndreaptă către
ascunzătoarea preferată: un sătuc părăsit.

Din el n-au mai rămas decât ruinele,
dar fetei îi place să își imagineze viața
locuitorilor lui și petrece mult timp
jucându-se singură printre zidurile vechi.

Uneori, descoperă pietre cu forme ciudate sau mici bucățele de **ceramică** ale căror culori timpul le-a șters.

Sunt bucățele de **azulejos**, niște plăcuțe pătrate de gresie pictată cu motive frumoase, care se folosesc la decorarea pereților caselor.

